

минъ пуши, та да разберемъ кжде ще сме днесъ на обѣдъ.

Пообиколи бабата изъ селото. Коминитѣ си пушеха, престанаха да пушатъ, ала никой не покани баба и дѣда нито на обѣдъ, нито на вечеря. И почнаха тѣ день изъ день да замръкватъ гладни.

Една сутринъ дѣдото взе кожата на кравата и тръгна да я продава на пазара. Изъ пжтя излѣзе силенъ вѣтъръ, грабна изъ ржцетѣ на стареца сухата кожа и я понесе къмъ гората. Затица се дѣдото подиръ кожата. Тъкмо по това време въ гората нѣколко души разбойници си подѣляха плячката. Като видѣха лелящата къмъ тѣхъ кожа, подплашиха се и хукнаха да бѣгатъ.

Приближи се старецътъ до падналата кожа и какво да види: на земята, до кожата, блестѣха нѣколко купчини жълтици. Напълни торбата си, метна кожата на рамо и се върна у дома.

Забогатѣ отъ тоя день старецътъ. Забелязаха селянитѣ, че има много пари и почнаха да го питатъ:

— Отде взе тия пари, дѣдо?

— Та нали знаете, че заклахъ кравата?

— Що отъ това?

— Нарамихъ кожата и я отнесохъ на пазара. „Косъмъ за

жълтица! Косъмъ за жълтица!“ — викахъ азъ и събрахъ сума жълтици.

„Тѣй ли!“ — рекоха на ума си всички мжже и заклаха кравитѣ си. Одраха кожитѣ имъ и ги занесоха на пазара. Но тамъ ги смѣтнаха за луди. Започнаха да имъ се подиграватъ и тѣ се върнаха посрамени. Насочиха се право къмъ кжщата на стареца. Завариха тамъ само бабата, нахвърлиха се върху нея и хубаво я натупаха.

Върна се дѣдото и като видѣ премрълата си отъ бой жена, обхвана го страшна мжка. На сутринъта качи бабата на колата и я поведе къмъ знахаря — да ѝ вземе болката. Изъ пжтя стигнаха до една нива, кждето жънѣха млади жетварки. Той ги помоли да наглеждатъ бабата, докато отиде до кладенчето въ гората, да налѣе водица. Жетваркитѣ се помжчиха да свалятъ бабата отъ колата, та да похапне съ тѣхъ на нивата. Но нозетѣ не я държаха и тя се струполи на земята. Помислиха, че се е пребила.

Като се върна дѣдото, изплашенитѣ жетварки му дадоха три кола снопи и го изпратиха съ бабата.

Като го видѣха да се връща сж тритѣ коли снопи, селянитѣ ахнаха отъ почуда: